

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní JUDr. Alenou Hockou v právní věci žalobce **Ing. J. F.**, bytem V., proti žalované **České správě sociálního zabezpečení** se sídlem v Praze 5, Křížová 25 (dále jen **ČSSZ**), v řízení o žalobě ze dne 30.10.2012 proti rozhodnutí žalované ze dne 31.8.2012 č.j. X o invalidní důchod,

t a k t o :

- I. **Rozhodnutí žalované ze dne 31.8.2012 č.j. X se z r u š u j e pro vady řízení a věc se v r a c í žalované k dalšímu řízení.**
- II. **Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Včasnou žalobou ze dne 30.10.2012 (připojena mimo jiné i kopie napadeného rozhodnutí), se žalobce domáhá *přezkoumání rozhodnutí* žalovaného správního orgánu, tj. ČSSZ, ze dne 31.8.2012 č.j. X, jímž žalovaná zamítla jeho námitky a potvrdila rozhodnutí ČSSZ ze dne 4.5.2012 č.j. X, kterým mu přiznala od 8.3.2012 invalidní důchod pro invaliditu prvního stupně dle § 38 písm. a) zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, v platném znění (dále jen **zákon**), neboť podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení (dále jen **OSSZ**) Rokycany ze dne 11.4.2012 je invalidní pro invaliditu prvního stupně, když pokles jeho pracovní schopnosti činí 45%.

V odůvodnění *rozhodnutí ze dne 31.8.2012* žalovaná mimo jiné zdůraznila, že novým posudkem o invaliditě ze dne 21.8.2012 bylo zjištěno, že *žalobce je invalidní pro invaliditu prvního stupně* dle § 39 odst. 2 písm. a) zákona, neboť se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, který omezuje jeho duševní a fyzické vlastnosti a má vliv na pokles pracovní schopnosti, přičemž rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole V., položce 7b) přílohy k vyhlášce Ministerstva práce a sociálních věcí č. 359/2009

Sb., o posuzování invalidity (dále jen **vyhláška**), pro něž se stanovuje procentní míra poklesu pracovní schopnosti v rozpětí 30-45%, která byla s přihlédnutím k celkovému zdravotnímu stavu žalobce stanovena na horní hranici, tj. 45% a ve smyslu § 3 vyhlášky nebyla změněna.

Žalobce v žalobě mimo jiné vyjádřil nesouhlas s napadeným rozhodnutím, když podle něho posudkový lékař při zdravotním posudku nepostupoval dle platné legislativy, z části zcela ignoreoval; dále byl posudek zpracován 10.4.2012 a zjišťovací kontrolní prohlídka měla být provedena dne 11.4.2012, kdy se dostavil; nebyla věnována dostatečná pozornost doloženým lékařským zprávám; nebyly dodrženy správní lhůty dle zákona o organizaci a provádění sociálního pojištění a to, jak pro zpracování posudku o invaliditě, tak 90ti denní lhůta pro vydání rozhodnutí ČSSZ. Dále uvedl, že žalovaná vydala rozhodnutí na základě nesprávného úředního postupu a nedostatečně zjištěného skutkového stavu bez přihlédnutí k ust. § 39 odst. 2 písm. a) zákona a příloze vyhlášky č. 359/2009 Sb., proto závěrem navrhl zrušení rozhodnutí žalované a požadoval uhradit náklady řízení, které však neupřesnil.

Z obsahu *vyžádaného posudkového spisu OSSZ Rokycany vedeného ohledně žalobce a v něm založeného záznamu o jednání a posudku o invaliditě této OSSZ ze dne 11.4.2012 a ze záznamu o jednání a posudku o invaliditě v řízení o námitkách vypracovaného ČSSZ pracoviště Plzeň dne 21.8.2012* soud zjistil, že žalobce byl uznán invalidní pro invaliditu prvního stupně dle § 39 odst. 2 písm. a) zákona, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho pracovní schopnost o 45%, když rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti žalobce je zdravotní postižení uvedené v *kapitole V, položce 7b) přílohy vyhlášky*, pro něž se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 45%, která ve smyslu § 3 a § 4 citované vyhlášky nebyla změněna.

Žalovaná ve svém vyjádření ze dne 2.1.2013 k důkazu navrhla vyhotovení posudku příslušné Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen **komise** či **PK MPSV**) ve smyslu § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., která znovu kompletně, dostatečně a objektivně posoudí zdravotní stav žalobce a rozhodne o invaliditě; závěrem ponechala rozhodnutí ve věci samé na úvaze soudu dle závěru PK MPSV. Dále *ze zaslaného dávkového spisu vedeného žalovanou ohledně žalobce* vyplývá, že napadené rozhodnutí ze dne 31.8.2012 bylo žalobci doručeno dne 4.9.2012.

V této projednávané věci se jedná o dávku podmíněnou zdravotním stavem a v takovém případě je rozhodnutí soudu závislé především na odborném lékařském posouzení. Ve správním soudnictví ve věcech důchodového pojištění posuzují zdravotní stav a pracovní schopnost pojištěnců PK MPSV (§ 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení). Z těchto důvodů požádal soud *PK MPSV – pracoviště v Plzni o vypracování posudku*, který byl vypracován za účasti lékaře z oboru psychiatrie *po jednání konaném dne 17.1.2013*, jemuž byl přítomen i žalobce. Z obsahu tohoto posudku soud mimo jiné zjistil, že *k datu vydání napadeného rozhodnutí* byl žalobce invalidní, šlo o invaliditu druhého stupně dle § 39 odst. 2 písm. b) zákona, nešlo o invaliditu třetího stupně, když šlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 50%, nedosahoval však více než 69%. Příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce je středně těžká až těžká deprese, pro kterou není schopen práce těžké, psychicky

náročné či v nočních směnách, práce vyžadující styk s větším počtem lidí, s velkou hmotnou zodpovědností, s vyššími nároky na koncentraci, ve stresovém prostředí; je schopen práce v denních směnách, ve vlastním tempu individuální formou, v krátkém pracovním úvazku, práce méně psychicky náročné, ne v úkolu. Žalobce působí velmi staženým dojmem, je depresivní, spolupracuje, odpovídá na otázky přiléhavě; psychické problémy pocíťoval již v dobách studií, nejprve úzkostné prožívání, později opakované depresivní stavy, které vyúsťovaly až k nutkavému pocitu sebepoškození, několikrát musel sám vyhledat akutní pomoc, četné hospitalizace asi 10x na psychiatrii, poslední hospitalizace v roce 2010, od té doby pouze v ambulantní léčbě; hospitalizace nebyla nutná, mnohokrát změněna medikace bez významnějšího efektu. Dle psychiatrického vyšetření ze dne 12.10.2011 se jednalo především o periodickou depresivní poruchu, diagnosu podporuje i psychologické vyšetření. Komise hodnotila míru poklesu pracovní schopnosti *dle kapitoly V, položky 4 d) přílohy vyhlášky 60%*, neboť se jedná o postižení středně těžké až těžké, depresivní rozlady jsou bez psychotických příznaků, chronické, léčebně hůře ovlivnitelné; žalobce byl mnohokrát pro své postižení hospitalizován, nyní relativně stabilní remise již 2 roky; výkon většiny denních aktivit je omezen. Oproti OSSZ (i ČSSZ v řízení o námitkách) stanovila komise jako příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu depresivní onemocnění v souladu s odborným vyšetřením, nikoliv poruchu osobnosti, která je sice také přítomná, ale ani při vyšetření psychiatrem v komisi nedominuje, proto komise nehodnotila dle kapitoly V, položky 7c) přílohy vyhlášky. PK MPSV stanovenou míru poklesu již dále dle § 3 odst. 1 výše citované vyhlášky nenavýšila, neboť ostatní postižení nejsou natolik závažná, aby vyžadovala další zohlednění, subjektivní stesky náleží do obrazu až těžké deprese a jsou zhodnoceny v 60%. Dále komise uvedla, že nelze hodnotit dle stejné kapitoly, položky 4c, neboť postižení není jen středně těžké, ale středně těžké až těžké a také nelze hodnotit dle stejné kapitoly, položky 4e, neboť se nejedná o zvláště těžké postižení, depresivní epizoda v současné době není těžká s psychotickými příznaky, nejsou narušeny všechny denní aktivity. Vznik invalidity druhého stupně komise stanovila dnem 14.7.2012, neboť již k tomuto datu se vztahuje zhoršení psychického stavu žalobce a v posledním nálezu z psychiatrie ze dne 14.1.2013 bylo uvedeno, že obtíže trvají již půl roku a zhoršující se stav si vyžádal navýšení medikace, narůstají nutkavé příznaky, někdy až paranoidní interpretace, ožívují se i agresivní impulsy. *(Stejnopis posudku byl doručen žalobci i žalované.)*

S účinností od 1.1.2010 je stanoveno v § 39 zákona následující:

(1) *Pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %.*

(2) *Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla*

- a) *nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně,*
- b) *nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně,*
- c) *nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.*

(3) *Pracovní schopností se rozumí schopnost pojištěnce vykonávat výdělečnou činnost odpovídající jeho tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem a předchozím výdělečným činnostem. Poklesem pracovní schopnosti se rozumí pokles schopnosti vykonávat výdělečnou činnost v důsledku omezení tělesných, smyslových a duševních schopností ve srovnání se stavem, který byl u pojištěnce před vznikem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.*

Podle § 3 odst. 1 citované vyhlášky v případě, že příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pojištěnce je více zdravotních postižení a v důsledku působení těchto zdravotních postižení je pokles pracovní schopnosti pojištěnce větší, než odpovídá horní hranici míry poklesu pracovní schopnosti určené podle rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, lze tuto horní hranici zvýšit až o 10 procentních bodů. Podmínky pro toto zvýšení nebyly shledány posudkovými lékaři (OSSZ, ČSSZ i PK MPSV).

Dle § 4 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb. v platném znění (soudní řád správní, dále jen *s.ř.s.*), soudy ve správním soudnictví rozhodují o žalobách proti rozhodnutím vydaným v oblasti veřejné správy orgánem moci výkonné, orgánem územního samosprávného celku, jakož i fyzickou nebo právnickou osobou nebo jiným orgánem, pokud jim bylo svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob v oblasti veřejné správy. Ve věcech důchodového pojištění *rozhoduje specializovaný samosoudce*, který má práva a povinnosti předsedy senátu (§ 31 odst. 2, 3 s.ř.s.).

Podle § 76 odst. 1 písm. a) s.ř.s. *soud zruší napadené rozhodnutí pro vady řízení bez jednání rozsudkem pro nepřezkoumatelnost spočívající v nesrozumitelnosti nebo nedostatku důvodů rozhodnutí.*

Dle § 78 odst. 1 věta první, odst. 3, 4 a 5 s.ř.s. je-li žaloba důvodná, soud zruší napadené rozhodnutí pro nezákonnost nebo pro vady řízení. Zrušuje-li soud rozhodnutí, podle okolností může zrušit i rozhodnutí správního orgánu nižšího stupně, které mu předcházelo a soud přihlíží ve vztahu k žalobním bodům na rozhodnutí uvedených správních orgánů jako na jeden celek. Zruší-li soud rozhodnutí, vysloví současně, že se věc vrací k dalšímu řízení žalovanému, a právním názorem, který vyslovil soud ve zrušujícím rozsudku nebo rozsudku vyslovujícím nicotnost, je v dalším řízení správní orgán vázán. Podle § 75 odst. 1 s.ř.s. je *pro soud rozhodující skutkový a právní stav*, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, a je povinen přezkoumat napadený výrok v mezích žalobních bodů uvedených v žalobě (§ 75 odst. 2 věta první s.ř.s.).

Žalobce se podanou žalobou domáhá přiznání vyššího stupně invalidity s ohledem na jeho zdravotní stav z důvodů uvedených v žalobě. Po doručení shora uvedeného posudku PK MPSV ze dne 17.1.2013 *má soud za prokázané, že k datu vydání napadeného rozhodnutí žalované byl žalobce invalidní ve druhém stupni, nikoli pouze v prvním stupni*, proto je žaloba podaná *důvodně*, a soud tedy *napadené rozhodnutí žalované ze dne 31.8.2012 bez jednání rozsudkem zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení (výrok I. rozsudku) pro vady řízení* (§ 78 odst. 1, 4 s.ř.s.) *spočívající v nedostatečném posudkovém zhodnocení zdravotního stavu žalobce*, neboť správní orgán si neopatřil ve správním řízení takové důkazy, které by prokázaly skutečný stav věci, jelikož dle posudku PK MPSV došlo u žalobce od 14.7.2012 k poklesu míry pracovní schopnosti o 60%. Předmětný nedostatek byl způsoben zejména při vypracování podkladového rozhodnutí na příslušné OSSZ Rokycany a poté na ČSSZ (pokles pracovní schopnosti hodnocen shodně 45%). PK MPSV po předložení dalších lékařských zpráv žalobcem v tomto řízení před soudem, které byly posudkově zhodnoceny, uznala žalobce invalidním ve druhém stupni od 14.7.2012, přičemž tato invalidita trvala i k datu vydání napadeného rozhodnutí, tj. k 31.8.2012.

Ostatní námitky žalobce soud neshledal oprávněnými, jelikož posudek o invaliditě byl vyhotoven po jednání konaném na OSSZ Rokycany dne 11.4.2012, když rozhodující je datum konání jednání o posouzení zdravotního stavu pojištěnce ve vztahu k invaliditě a nikoli datum uvedené na posudku o invaliditě vedle adresy žalobce (může se jednat o písarskou chybu či je na nařízené jednání již připravena část písemností – záznam o jednání a posudek o invaliditě – obsahující skutečnosti známé z obsahu spisu /např. *žádost o invalidní důchod a v ní obsažené osobní údaje pojištěnce* / a dosud zaslaných materiálů /*lékařské zprávy*/, jelikož na předmětný den je nařízeno více jednání a zcela pochopitelně se musí posudkový lékař na jednání připravit prostudováním obsahu posudkového spisu), ale závěr o invaliditě je vždy učiněn až po proběhlém jednání, jelikož každý z posuzovaných má možnost v průběhu řízení o jeho žádosti a tedy i k jednání předložit ještě další lékařské zprávy, pokud se podrobil dalším lékařským vyšetřením. Ve smyslu § 8 odst. 1 písm. a) zákona č. 582/1991 Sb. se jedná o *zjišťovací lékařskou prohlídku* v případě podání žádosti pojištěnce o invalidní důchod a o *kontrolní lékařskou prohlídku* tehdy, je-li již invalidita přiznána a je stanoven termín platnosti posudku, tudíž se posuzuje, zda stupeň invalidity se změnil či nikoli (viz § 8 odst. 2 a 3 téhož zákona) a při posuzování se vychází zejména z nálezu ošetřujícího lékaře, popřípadě výsledků funkčních vyšetření a výsledků vlastního vyšetření (posuzujícího) lékaře (§ 8 odst. 8 téhož zákona), z čehož jasně vyplývá, že rozhodující je zejména nález ošetřujícího lékaře a nikoli vlastní vyšetření posudkového lékaře. Rovněž námitku o nedodržení správních lhůt soud neshledal plně oprávněnou, jelikož z obsahu posudkového spisu vyplývá, že posudek byl vypracován až dne 11.4.2012 (žádost o invalidní důchod podána 30.1.2012), tedy ve lhůtě do 45 dnů, ale jenom proto, že ošetřující lékař žalobce MUDr. J. Š. až dne 5.4.2012 zaslal OSSZ (doručeno 6.4.2012) tiskopis vyžádaný dne 30.1.2012, ač tak měl učinit ve lhůtě do 14.2.2012, s lékařským nálezem pro posouzení zdravotního stavu s tím, že se velmi omlouvá za opožděné dodání, což se nestalo proto, že by nepovažoval chorobu žalobce za invalidizující, ale z nedostatku času; z tohoto důvodu došlo i vydání rozhodnutí ČSSZ až dne 4.5.2012 (lhůta pro vydání rozhodnutí /90 dnů/ skončila dne 29.4.2012), což však v žádném případě nemá vliv na správnost či obsah rozhodnutí. Soud ještě podotýká, že napadené rozhodnutí žalované ze dne 31.8.2012 vycházelo z nového posudku o invaliditě ze dne 21.8.2012 vypracovaného posudkovým lékařem ČSSZ v řízení o námitkách, jak je uvedeno i shora, ve kterém byla vyjádřena i pracovní rekomandace, stejně tak i v posudku o invaliditě ze dne 11.4.2012.

Po právní moci tohoto rozsudku bude proto vycházet žalovaná ze zjištění, že žalobce je od 14.7.2012 invalidní pro invaliditu druhého stupně, o čemž vydá rozhodnutí, které bude mimo jiné obsahovat i důvod vydání rozhodnutí – tj. uznání invalidity od uvedeného data dle posudku PK MPSV ze dne 17.1.2013, čímž bude realizován i rozsudek Krajského soudu v Plzni sp.zn. 16Ad 68/2011 ze dne 29.4.2013, když rozhodnutí o přiznání vyššího stupně invalidity by byla vydala žalovaná i v případě zjištění tohoto vyššího stupně invalidity žalobce již na základě posouzení na OSSZ Rokycany, tak i v řízení o námitkách. Právním názorem soudu je žalovaná vázána, jak vyplývá z § 78 odst. 5 s.ř.s. a dle § 75 odst. 1 s.ř.s. při přezkoumání rozhodnutí vychází soud ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, tj. v této věci k datu 31.8.2012.

O náhradě nákladů řízení (výrok II. rozsudku) bylo rozhodnuto dle § 60 odst. 1 s.ř.s. věta první, podle něhož má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů

řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce sice požadoval v žalobě nespecifikované náklady tohoto řízení před soudem, avšak nijak je neupřesnil ani v průběhu soudního řízení, proto mu nebyly přiznány.

Poučení : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost *ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení* ve dvou písemných vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu se sídlem

Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o této stížnosti rozhoduje.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. *Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.*

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Plzni dne 29. dubna 2013

JUDr. Alena Hocká
samosoudkyně